

૧૧૫૬૨

જોતલી મેના

જોતલી મેના

૧૧૫૬૨

પ્રેમ, શ્રી,
'નવનયન' પુસ્તકાલય, અમદાવાદ

અદરાકર મગનનાલ બુક્સેલ,
અમદાવાદ બાગ-સુન

આવૃત્તી પાલલી

૧૯૭૪

પ્રત ૫૦૦૦

તેયાર છે ? આજેજ ખરીદો તેયાર છે ?

અમારા કેટલાક ખાસ ગ્રાહકોના ધણાજ આગ્રહથી અમારા
તદ્દન નવીન વિર, શુભાર, હામ્ય, ગોદ્ર અને સાત રસથી
ભરપૂર અત્યુત્તમ હાલની ચાલુ રગભીને અનુભવ

ભજવવા લાયક ઐતિહાસીક

વિશ્વકો ગાયન ભાષણ સૂહિત લખાયેલો નાટક નામે

કાળો પુસ્તક

અથવા

ભારતનું ભાવિ.

કિમત માત્ર આના આઠ વી. પી. ખર્ચ જુદું

જો તમારે સારા અને સગતા પુસ્તકો ખરીદવા હોય,
તેમજ ઉજળા ફગોના હાથથી ફગાતા અચલુ હોય અને જુના
પુસ્તકની કિમતમાજ નવા પુસ્તકો ખરીદવા હોય તો જરૂર
એકનાર ઓગડર આપી ખાતી કરો

મળવાનું ફેકાણું,

લખો,

“ગુજરાતી” સાહિત્ય મંદિર
વીમડાયોક-સુરત
અને

“ગુજરાતી” સાહિત્ય
મંદિર.

“નવચેતન” પુસ્તકાલય

ખરાનપુરી ભાગળ-સુરત

મલાખતપુરા-સુરત.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

। ગુજરાતી કૉપીરાઈટ ડિભાગ ।

અનુક્રમાંક ૧૭૫૬૨ ધર્મીક

પુસ્તકનું નામ જોડાઈ ગયું છે

વિષય ૧૭ - ૨

બોલતી મેના.

મધુ બંસરી

જરા કહોજી સાવરીયા શા જાહુ કર્યા ?
જાહુ કર્યા મન ઘેલા કર્યા,
હતુ મમ દિલ લોજી બાળ, ના સમજ્યુ કુવાર કંઈ,
કાતિલ તમારા કામજો બાલા દિવાની થઈ,
જીગર અમ લૂટી લઈને ના દવા પાગલને દેશે કંઈ,
જીવન વિનાની વેલીને પ્રીતીના પાણી પાશે નહિ
હર્યા અમ પ્રાણ નેહ નાથ, કંઈ વિન તી સત.વે નહિ,
મોહન તમારા હાસ્યથી, નયનો નચાવે નહિ,

શ્રુગી ઋષિ.

હુ તો જોગજી બની છુ, મારા વહાલમની,
વહાલની પ્રેમ આલમની-હુ તો
વન વનના મહેલ પ્રિતમ ? તારા વિષુ સુના છે,
તિરથના ઘાટ પ્રિતમ ? જોગીથી જુના છે,
રસિકા એ રસના ઉપાસકની-હુ તો
તરૂ તરૂને પાને પ્રિતમ ! નામ જો તારૂ છે,
રેખા રેખામા પ્રિતમ ? ભાગ્ય જો મારૂ છે,
દાસી એ દિલના દિલાવરની-હુ તો

(કાવ જ્ઞાનાલાલ)

ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગ્રંથાલય
ગ્રંથાલય

મીનળ-મુળળ.

દુટેલા તાર વીણના તે બધાશે ફરી પાછા,
 પુટેલા પ્યારના વાળ ન મધાશે કદી પાછા-ટેક૦
 દીવાલોમા પડ્યા ચીંગ, તે સધાશે કદી પાછા (૨)
 ઘયા ચીરા જીગરના તે ન સધાશે કદી પાછા-ટેક૦
 પડ્યા જે મ્હોતના મુખમા ઉભા થાયે ફરી પાછા
 ઘવાયા બેવફાથી જે ન સાજા થાયે તે પાછા-ટેક૦
 પડેલા અખમ બજના પુરાયે તે ફરી પાછા
 પડેલા જીલમના મા તે ન ફાંચે કદી પાછા-ટેક૦

એમા શુ ?

કોયલીયા કુક સુનાવે, બીલી બસત બહાર-કોયલીયા૦
 કોન સખી મોહે બસત સુનાવે મય તલસુ બાર બાર,
 પાપી પપયા પિયુ પિયુ બોલે, પિયા પરદેગી ચાર-કોય૦
 જ્યા પિયા બીન જલે દીન રચના, જોબનવા દિન ચાર,
 મયે નવજોબના જોગન બનુ જી, પિયા મીલન દુસ્વાર-કોય૦

સતી દ્રૌપદી.

ગોવિંદ ગુણુ ગાવોરે હો નરનાર,
 ગોપાળા ગુણુ ગાવોરે હો નરનાર
 ગિરિધર બાટધર, શ્રી સુરલીધર,
 નામથી નેહ લગાવોરે હા નામથી નેહ લગાવોરે હો.
 અધમ ઉદ્ધારણુ ભવ જળ તારણુ,
 શ્રીકૃષ્ણ કૃષ્ણ કહે જાવોરે, હા શ્રીકૃષ્ણ કહે જાવોરે-હો.

એકજ ભુલ.

મને ભોળીને ભરમાવી રે મા, કેમ કરૂં ?
 અણુસમજીને ફાસલાવી રે મા, કેમ કરૂં ?
 મારી પાસે પામે આવે, છાની વાતો સંભળાવે,
 મારૂં ફીલ લલચાવે, પેલો ગરજી,
 ખ્યારી કહીને જોલાવે, એની પામે કેમ પ્રાવે ?
 એ તો માલજે ન એકે મારી અરજી
 છાતી માતો, અરરર રરરર અરરર રરરર થાયરે-મા
 એના મોઢાની મીઠાશ, એ તો જાણે નાગ પાશ,
 પછી હોય કે ન હોય મારી મરજી,
 ડરે પરાણે એ પ્રીત, એ તે કયાની હશે રીત ?
 થઈ એમે ડે ધરાર મારો વરજી !
 છાતીમા તો થરરર રરરર થરરર થાયરે મા કેમ કરૂં ?

એકજ ભુલ.

આપણે કરજી વકીલાત ત્યારે ભરશે કોણ પાણી ? (૨)
 પંઝી ધણી ધણીયાણી થઈને મહાલશેરે જા-આપણે
 આપણે ખેરજી પાટલુન છુટ કોટ નેકઠાઈ, (૨)
 પછી ધણી સેધા ટપકી પાકી નાચગેરે જા-આપણે,
 આપણે થઈજી સોલજર કરજી ધુમ ફરરર,
 વરજી લેધા ચોગી ખેરી માચવણે ધર
 માધરા પલટણ કરશે દેશનો ઉદ્ધાર
 આ મારા હિંદ તારો થઈ ગયો એડો પાર !-આપણે

સ સાર-નોકા.

રયામ ઝુલે હીડોળા, કુજન બનમે,
કુજન બનમે મધુ બનમે,
લતાએ પુષ્પોકો ઝુલેમે કયા જુલાતી હએ ?
પવનકે ઝોકેમે કયસી, સુગધ આતી હએ ?
ચમનકે ઝુમકે શાએ સમા દીખાતી હએ ?
મદનકો ગોદમે લેકર એહ સખ રમાતી હએ ?
બમ ગઈ માવરી સુરત એહ નયનનમે-શ્યામ.

સરદારખા.

બસીવાલા આબેરે મારે દેશ,
તારી શામરી સુરત પ્યારે બેશ-બસી.
આવન આવન કહે ગયોજી, કર ગયો કોલ અનેક;
ગિણુતા ગિણુતા ઘીસ ગઈ મોરી આગરીયારી રેખ,
સાવરીયા, રસાલા, સલુણા, પીયારે જીયામે કર નિસાર,
દોહરા { હમતો જોગી પ્રેમ કે'રે, પ્રેમ હમારો દેશ,
 { યુધ નહી પાર પીયુકી, તબ લીના આ બેશ-તારી

પ્રુધદેવ.

પડતી હવે મુજને ખબર તુમા જણાયે હર્ષ નહિ,
આ જગતની જ જાળની, ચતુરાર્થ તે દીઠી નહિ
જ્યા પ્રેમ મારો ઝળહળે, ત્યા તે દીવો બદલો ખરો.
ધરમાર ને છોડ્યા વિના, ચુકિત કશી મુઝી નહિ.
હવે તો જોજરા જાગી (૨)

ચોળી વિભૂતિ અગે, ખન્યો શુ યોગી (૨)
 સમાધિ જૂઠી દે ત્યાગી, -હવે
 વિલામી મહેવના વામી, તને આ શીલગન લાગી ? (૨)
 મધુરા પુષ્પને ત્યાગી, ગ્રહ્યા કાટા શુ હીન ભાગી (૨) હવે
 ઉડી આશ ધારીને મે તરો સગ કીધો તો (૨)
 ભર્યો દઈ ભુલાવી ઓ ? વિરાગી શુ ગયો ત્યાગી (૨)
 હવે તો જોજરા જાગી

સુરદાસ.

દાસ પરે દયા લાવોરે,
 દયાળુ દેવા દામ પરે દયા લાવો-ટકો
 મ મારી સબધ તોડી, જીવ આપ ચરણે જોડી,
 હુ તો ખની જોડો ખાવો ખાવોરે-દયાળુ
 આખો વિના સકટ આવુ, ખાડામા ગોથા ખાવુ,
 વા'રે અવિનાશી આવો આવોરો-દયાળુ

અરૂણોદય.

હુ, ખીને દીલાસો દેતો, રકનો જોડી લકી ભાળ લેતો,
 સૂના આગણા શોભાવે મારો રે ટિયો ઝો,
 દેશ ઉદયના જાણો ઝીણા ઝીણા તાર એના,
 નિર્ધનને ઢાકયા રાખનારો, મારો દેવ એતો-સૂના
 જીવનના મત્ર જેવા, ઝણ ઝણકાર એના,
 ભારતનુ ભાવિ એ ભણાવે, ખરો ધર્મ કહેતો-સૂના
 ચક્ર સુદર્શન જાણો, શ્રી ધનસ્યામનુ એ,
 દેશની લક્ષ્મી રોકનારો, રખેવાળ રહેતો-સૂના.

સારમવરા શુ મુખે ડહેલુ દયા ધાયલની લાવો કઈ.
સારમ આખોની રહેતી હો, કલેજ કૂણા કાપો નહિ

ખસિરાજ

મ મી સજની, તુ કયા રમીઆવી રજની, સાચુ બોલ, બોલ, બોલ,
રાણી મેયર, તુ શીદને આળ ચડાવે, કેડો છોડ છોડ, છોડ ?
નાણા માળા ગુથી હુતીને, હમણા કેમ કન્માણી,
પન્મેવો તને કયા વળ્યો, તારી ભમ્મર કયા ભીન્માણી-સાચુ
જો ભમરો રીરપર બેઠો, ઉરાડતા ગભરાણી,
લ પોટે લટ છુટી ગઈ—મારી ભમ્મર ત્યા ભીન્માણી,—કેડો.
ચન્ન દત બેઠા હીસે છે, છાતીએ નખ લાગ્યા,
એવો રમીયો કોણ મળ્યો તને કામખાણ કા વાગ્યા—માચુ.
પે પટકો પીજરથી કાઢી, ગમાડતી હુ રંગે,
ચન્ન ચાચ ભરીને નાઠો એઠાણી એ અંગે—કેડો છોડ ;
કન્નુરી નારા અંગે મહેકે, કુસુમ કળીના હારો,
નયન રહ્યા છે નાચી નવેલી, મળીયો કોણ ઠગારો—સાચુ
ચન્ન સરોવર નહાવા ગઈતી, વાટે મળ્યો એક માળી,
છ મ ભરીને ગજરા આપ્યા, હુ તો તમથી હારી—કેડો
ગા'માંડલીક. રાગ ભૈરવી.

બુને જગડકો પીતી હુ બસ ગમમે તેરે ચાર,
શહેરે ચમનસે ફીરતી હુ બસ ગમમે તેરે ચાર,
મય ચુપકે ચુપકે રોતી, મુ આસુઓસે ધોતી
વો કહા ગયો મેરો મોતી, મોતીખીના નહિ સોતી,
બસ ગમમે તેરે—બુને

દીલ ઉસીકુ દીજીએ દીલદાર યાર હો,
 કયા હીંદુ કયા મુસલમાન કદરદાન યાર હો,
 મેરી નજરને તુમસે લડગઘ, મે પલ ગસે નીચે પડગઘ,
 વોહ કહા ગયે મેરે ખ્યારે,
 મેય અગ્નિ જેશી જલ ગઘ બસ ગમમે તેરે યાર-ખુને.

સૂર્ય કુમારી.

સોહામણી સ્વર્ગની વાટ એકદીન મોભાવજો હો રાજ,
 ગ્મીલા અમરાપુરી ઘાટ એકદીન સોહાવજો હો રાજ
 સાખી
 મૃત્યુલોકના મનુષ્ય ડયા, ડયા અમરાપુરી ઘાટ,
 અઘટિત-કહો એ કેમ બને, વસમીવીકટ એ વાટ,
 મુગટમણી તમે રાજસદનના, પારિજાત તમે નદન વનના,
 રાજવશી દેવાશી રસીકવર, પ્રિત જ્યોત પ્રકટાવી પરસ્પર,
 મેળવવા અતગ્મા, અતર સ્વગ અમારૂં સોહાવ હોરાજ.

વીર કુણાલ.

અમારા દેશને છોડી, અમે થાનાર પરદેશી,
 હૃદયને મેળવી લેશે, અમારો ખ્યાર પરદેશી-અમારા
 થયા દુર્ભાગીયા એવા, તજવી દેશની સેવા,
 ભટકશુ પારકા ધરમા, બની લાચાર પરદેશી-અમારા
 અમારી ધર્મ નીતિથી, અમારી સત્ય પ્રીતિથી,
 અમે સત્કર્મથી થઇશુ, હૃદયના હાર પરદેશી-અમારા
 અમારા દેશ બધુઓ, અમારી જન્મ ભૂમિમા,
 હવે છેલ્લા પ્રણામો છે, અમે હૃદયાર પરદેશી-અમારા

બોલતો કાગળ

રામ કેરસ.

આશક ખરબુચા જેવા માથુકનો પુરહમામ,
 આહે રાડે કે માડે શુ અમને ! તેથી કામ
 બાણે ઘરડીવોડીને પહેરાવી લાલલગામ,
 બેડી જુગતી છે એવી, જેવા મળશે ગામ
 હા, હા હા હા હા-હા હા હા હા હા
 વરલોલધરે કન્યાનો, જમવાને માગે જન
 ઘોડાને બદલે ખાધો, ગીતડાને બદલે કાણુ,
 અહીં માડવડે મડાયો, ત્યાં કાષ્ટ ગયા સમશાન,
 ચોરી ને બદલે ચોકો, ને રામબોલો લાગરામ
 હા, હા હા હા હા-હા હા હા હા હા

ચલતા પુર્ન.

આખે કહેકે દિલહીને હમકો કીયા ખરાબ,
 ચોરદિલ કહેકે આખોને હમકો કુમારીયા,
 બિગાડાના કીશીકા કુચ્છન મગગ હાએ મુક્તમે,
 દોનોકી જીને ખાકમે મુજકો મિલાદીયા,
 ડાલ ગલે ખેયા મેય રોએરોએ જાનીયા
 ઉચી અટારીયા પીયા બોલાવે પતલી કમરિયાસો બલખાવે
 ચકચક ગઇયા મેય રોએરોએ જાનીયા
 બેરા બેરી ધુવટ લાકે, બેખન રસલુટે,
 ગલલાકે લખલખ કઇયા-મેય રોએરોમે જાનીયા
 ડાલ ગલે વૈય મેય રોએ રોએ જાનીયા

વીર-દુર્ગાદાસ.

સોગન લઉં (૨) નદા ચદાના,
 સોગન હમારા કેવ ગણીને,
 તમને વહુ દીકરી માનીને,
 સોગન લઉં ખોટા બાણીને-સોગન લઉં
 મતી પીતાની હવે મુઘશો, વદન નદાને મળી જશે
 સોગન લીધેલા ટળી જશે-સોગન

કે સ-વધ.

કાનુડા ત્હારી કામણુ કરનારી, વ્રજમા વામલડી વાગી
 મીઠી વળી મોહક, મન વશ કરનારી, વ્રજ
 મન નશ કરનારી, સ્વર સુણતા લાગે મુખકારી
 હુ ઘેલી (૨) તમ વિણુ થઇ છુ ગિરધારી-વ્રજ
 શ કરાન્યાર્ય.

કહેજો કે શકર તો મન્યામી થયો,
 ન્યામી થયો અવિનાશી થયો-કહેજો
 કહેજો જગ ઉધ્ધાગ્નુ, કારણ બાળ થયો છે યોગી,
 મારૂ તારુ ત્યાગી માતા, થયો બ્રહ્મ અનુ ગગી-
 તો પણ મુજને નહિ નિરખતા જનની ભવજ ખોશે,
 શાન્તિ દઇ સહુ કહેજો માતા, રહેજો પ્રભુ ભરોએ-કહેજો

પ્રમુદદેવ.

પિયુ પિયુ પોકારતીરે, પપૈયા વધુ કુરે વનમા,
 વિરહ અગાર ઉઠે તનમા, અતિશય બળી રહી મનમા

ખીલતી આ કળી કુસુમની, ભોગી વિના કરમાય,
 ઝુલતી આ લલિત પાખડી, ભોગી મધુકર રૂઢાય-પિયુઠ
 બાળા રક્ષાળી અતરે, આકુળ વ્યાકુળ થાય,
 નમ્ર નવોઢા નૌતમ ગમણી, રસિક નરવર રૂઢાય,
 હનણી હુ ખી થતીરે, કેમળ માનમ ઉપવનમા-પિયુઠ
માલતી-માધવ.

નાનકડી નાજર નાર, હું બહુ નાનકડી-બહુ નાનકડી.
 માગ લાલની છુ લાડકડી (૨) છુ લાડકડી (૩)
 આખ તણે મટકે પટકુ છુ લાલને,
 નાની શુ સમજે વહાલાના વહાલને,
 (હુ તો બધુએ સમજુ છુ)
 જાણી ભોળો ભરથાર તુ બહુ માથે ચડી (૩) નાનકડી.

સુર્ય કુમારી.

રિખાયો છુ પ્રમાયો છુ, કુટાયો છુ લુટાયો છુ,
 હુભાયો છુ મુઝાયો છુ, અમારી આમ બાબત છે
 (પણ થયુ કેમ)

પકડતા જાળમા ઉઠ્ઠ ભરાયો સર્પ તે અદર,
 હયુ ઘોડા બદલ ખચ્ચર અમારી આમ બાબત છે
 ખીજાણા નાં નખરાળા મુઝાણા જોઈ ગોટાળા,
 પંડીથી પુછડા વાળો, મળ્યો તો આમ બાબત છે
 તમારા કપટ સઉ ટળશે, અવશ્યે ન્યાય પણ મળશે,
 તમારા શત્રુ સપડાશે અમારી એ કબુલ છે,
 તમારી એ કબુલત છે, અમારી આમ બાબત છે

વીર કેશરી.

થવાનુ ના થવાનુ કે' નજીમી કોણુ એવો છે,
 ન જાણ્યુ જાનકી નાથે, સવારે શુ થવાનુ છે
 હતી શક્યા રૂપે અહક્યા, જગતમા વાત જાહેર છે,
 ન જાણ્યુ જ્ઞાની જોતમે, સવારે શુ થવાનુ છે,
 હતા કૌરવ અને પાંડવ, જગતમા મહા બળી ચોદ્ધા,
 ન જાણ્યુ ભિષ્મ જેવાએ, સવારે શુ થવાનુ છે
 રમ્યા જુગદુ સહુ સાથે, વિભુતિ મૌ ગયા હારી,
 • ન જાણ્યુ ધર્મ જેવા એ, સવારે શુ થવાનુ છે

કાદમ્બરી.

શુ કહુ કથની મારી રાજ, શુ કહુ કથની મારી,
 હુ તો દૈવના ત્રામે હારી રાજ, શુ કહુ કથની મારી
 પરખી પારિજાતિક મે, અરપણ કીધુ મન મ્હાડ,
 પતિ તજી પરલોક સિધાવ્યા, કરી જીવતર મમ ખાડ-રાજ.
 અદા કાષ્ટની ચિતા રચાવી, પતિ સહગમન આશે,
 શુન્ય દેહ મમ સ્વામી તણો, પણ ઉડી ગયો આકાશે-રાજ.
 અરખ્યુ મે સર્વસ્વ સ્વામીને પ્રેમની કફની ધારી,
 તજી જગત જ જાળ સવ હુ, પ્રીતે ભજી ત્રિપુરા-રાજ.

મુરદાસ.

હુ ભજન કરીશ હરિનુ સદા સુખે,
 આ સસાર આગ સમ લાગે,
 મિથ્યા પ્રાપ્ત મારી હારી-ભજન

નહિ કોઈને કેહેવા તમારી વાત આ બધાઉ છુ,
 રાખો ભરસો હૃદયમા, હુ દેવના સમ આઉ છુ
 છોડો ક્ષમા લાવી મને, ઝટ આહિથી જાવા દીઓ,
 સતો તણા સહેવાસમા, ગુણ કૃષ્ણના ગાવા દ્યો—હુ

મુકન્યા-સાવિત્રી.

લાગી લગન મને ત્હાગી, ઓ લલના—લાગી
 સુરપતિ ? મતિ શુ વિમારી ઓ લલના—લાગી
 શચિથી અધિક મુખ આપુ, પટરાણી કરી સ્થાપુ,
 ઉથાપુ ન વચન મનોહારી—લાગી

સતી અનસૂયા.

મારે માઢે મનવી રાજી કહેવરાવી, કલાવી પઢાવી પૂછો શુ નમે,
 પુલ મુગધી વાળા ઝડારગ રૂપાળા, તેની મીઠી મુગધી તને
 ના ગમે—મારે

લીલા પીળા ઝાડ પાન, ઉપર પખી કરે ગાન
 રોજ ક્રને સાલળવા, ડોને ના ગમે (૨)
 નર્મદા—વાહ કેવી શાણી બોલે મધુર વાણી

ઠાઠી ડમરીના બોલ મારા મનમા રમે,—મારે

મરાધિતા કાદમ્બરી.

યર્ધ પ્રેમવશ પાતળીવા, મારા મનના માલિક મળીયારે યર્ધ
 પ્રીતે કરો મુખવાસ, નજનવા રાજ હૃદયના વાગી,
 પ્રેમદા પ્રીત જ્યોત પ્રકાશી, માગ મનના મનોરથ ફળીયારે યર્ધ
 ભાગ્યવત કર્યો લગવતી મુજને, જીવન સફળ થયુ માફ,
 કરો શ્રીહરિ શુભતુમાફ મારા મનના માલિક મળીયારે યર્ધ

માલતી માધવ.

લ્યો સુદરી સુમનની માળા,
જઈ કહેજો પ્રણામ હમારા
માળા નહિ પણ વરમાળા,
સુદર વર ઓ શરમાળા
મુખદર્શનથી મન ચોરી (૨) ચિત હરી ગઈ બાળ ચકોરી,
તમે કિશોર એ નવલ કિશોરી, મટકે મોહ્યા મટકાળા-લ્યો.

સરસ્વતી ચંદ્ર.

મને ખ્યારી લાગે ડોહા, છળી સુદર મોહન વરની,
મોર મુકુટ પીતામ્બર સોહે ગલે વીજ્યાતિ માલા
વદ્રાવનમા રાસ રમે, હરિ રાધારમણ રૂપાળા મને
રસીયા રસ તરમ્યા રસીલીના રસિક અધર સુમતા,
પીન પયોધર મરદન કરી, હરિ ભાવથી ભુજ ભરતા મને

સ સાર લીલા.

આવી અણુધારી આ ધાડ
બાપા ગેળી ગોળા માર
રાંડને આવ્યો ના વિચાર
મરકે ભૂત બની નીરધાર
ભાઈ ભાળો ભાઈ ભાળો
એક આ ફેશનનો ગોટાળો
શામળી યાજી કરજો મારી સહાયરૈ
તમે મોટરમા બેસી બેઠેલા આવજો.

શુ શામળીયોજી સહાય કરે આ બાળકને સલાજો
 તમે શીદ મને સહુ બાજો
 નખર વનનો આ ગોટાજો હાયહાયહાય
 મારા દીલમા આ વાગી ખીલી મારા
 પગની નળીઓ થઇ ઢીલી
 દીકરી આનો શુ ઉપાય
 ઇજ્જત ટકે શેર વેચાય અરેરે મર્ગ ગઈ તારી માય
 બાપા હાયહાયહાય બાપા હાય

બુદ્ધદેવ.

પુલની પાખડી દ્યો પ્રાણુ-પુલની
 ગણી અતરની ઓળખાણુ-પુલની
 શ્યામ સલુણા અમ ઘેર આવ્યા, શા કરીએ મન્માન,
 નાથ નગિના પરિમલ લીના, મન માન્યા મહેમાન-પુલની
 ઝાઝુ શુ કહીએ સમજીને, સખી નયનના ભાણુ,
 વિમળ કમળ આ સરવર જળનું ભોગી બ્રમર સુભાણુ-પુલની

મહાદેવશિ દે.

આદનીના ચોકે ચતુરા ચીતહર ચીત હરવા જાતી,
 ચદા આ જોતા નલની ચદ શરમાતી,
 લજ્જની પગલા ભરતી
 રાત્રી ખીલી મધુ માસની મધુ શબ્દ કોકીલ ગાય છે
 મધુરા મૃદુલ મલયા નીલે મધુ મજરી લયકાચ છે
 મધુ કુજમા મધુ સુદરી માધવ મીલન આ રહાય છે
 આ આદનીને નીરખતા શી આદની શરમાય છે

સસાર-લીલા.

ઓ પાણી (૨) આને આવ્યો હાથ બચ્ચાણ
 બે દિવરાણ તો ડાણની કયા દરકાર છે
 હુ લાણ (૨) ઝાઝી કરવી ના પતંગણ
 ઓ દાદાણ (૨) ચુપ આ તારો તો સરદાર છે
 કરતાતા નાટક બાણ પોરી છોડી દે પતરાણ
 વાહુ મારા પ્રાઇવેટ માણ
 દોલનરામની દોલનપગ બદા રહ્યા છે ગાણ
 દિકરા મારા ઢોર હુરાયાની કડ્ડ હરરાણ
 ના ના હ (૨) હા હા હ (૨)
 શુ સમજ્યા શુ લાભાણ, હવે માફ કરો પિતાણ
 આ તો પહેલી છે બાણ બીજી નૈયાર છે

વસત-પ્રભા.

શ્રી રામચદ્ર ગ્ધુનીર
 શ્રી મીતાપતિ ભણ લેને મન અવસર આવો એળે જશેણ.
 ખીલી વસત છેલા, ખીલી જીવાની બહાલા, રસીયા રમ
 પી લેને સુખધામ,
 ખીલી વસત તેવી ખીલી પ્રલવાડી બાળા, પ્રભુને શણગારી
 મન લહાવ શ્રી.
 રમણી રૂપાળી હૈયે હોને ધરી લે બહાલા, કરીલે અધરામૃત
 રસનુ પાન
 નાથના નાથ એને અતર ધર પ્રીતે બાળા કની લેને કાયાનુ
 કલ્યાણુ. શ્રી.

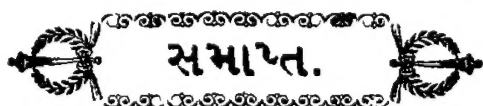
મધુ-ખ સરી.

મોરી બૈયા ન પકર ગિરધારી શ્યામ
ચત્રી ભરન નીર જમુના કે ધામ-મોરી
તુમ તો જાતે મોતન સગ રહેતે,
અખ તો સદન ખ્યારી, શ્યામ-મોરી

પૃથ્વી પુત્ર.

નવીન પ્રેમગ્સભીની મૃગનયની ભાન તુ કયા ભૂલી આવી
શાણી સહુણી મદન મદમીણી કોણે તણે
ભરમાવી ખડેન—ભાન

સરવજી તટપર જલકોડાએ સહજ મળી એતો આવી
ચપક છાયે ઉભી રહી એને લોગીએ ભરમાવી
અરસપરસ અમ આખ મળી મને લોચનીયે લલચાવી—હેન
માર્ગે જતા મધુકર નિકટ ગઈ અણુજાણી
મહભર ગ્સીડા રસ લૂટતા રમ ઘેન મહી ઘેરાણી
મન ગમતાની મોજ મજમા પુલ વેણી વીખરાણી
ખડેન ભાન તુ ત્યા ભૂલી આવી

સુત લીમડાએકમા આવલા બાઝ ધનકોગના દેશી મિત્ર પ્રેસર્મા
નાયુમાઈ દવચદ ગાયુ

ધર ધરનો શણગાર.

ચતુર સુંદર સ્ત્રી વિલાસ

અથવા

મનહર સરળ ગરબાવળી

મૃદ્ય માત્ર દશ આના

આ ગરબાવળી આધુનિક સમયને અનુસરી પ્રગટ કરવામાં આવી છે જેની અંદર ગૃહસ્થ સ્ત્રીઓ અને બાળાઓને આપ-સામા આવતું સંગીતનું નાનું જેને માત્ર જોડતા સ્ત્રીપણી ગાયનો, ખજનો, ગરમાઓ વિગેરેનો માત્ર મંચદ કરનામાં આવશે છ જેમાં સીતાજીવી કાચળી, વેદમ્ની વનવાસ સત્યમામાનું ગ્વાલ, ગંધાજીના વિસાદ, લાના ગીત, અરણીના 'મોશાળા', જનોના સિંગેરે વખતને અનુસરી એટલી તો વિષયોળી બનાવી છે તેના પ્રમાણમાં કોમલ કાઠજ નથી જેને મગગ કિતમ આટ પેપરના ટાઇટલ સાથે

આજેજ લખો,

“યુજરાતી” સાહિત્ય મંદિર.

મલાખતપુરા-સુરત.

યુ તમેને તમારા પમાનો મયાન કનોડે જે તમેને મોધાનટ
જે નણુ રૂપીઆની કીમત ૧ નવલમ્થા ખરીફ કરતા કટાજો
આવનો હોય નો જડગ આ મા ૩૫ વાતા ખરીફો

વીર દુર્ગાદાસ

ગડોડ મ દાર દુર્ગામના અફઘુત પગલમ ૧૧ ન્યા ગાન ૧૧
હોય તમાગ માળકોને ન રા પ્રત્યે ૧ કર ૧૧ નાન આન ૧
હોય નો આજે ખરી ૧

બહાગામવાળાએ ૭ આનાની ટીકીટ બીડવી
મુદયમાત્ર પાન આના

તયાગ ૭

તયાગ ૭

ધનવાન થવાનો મહેલો કિપાય

દુનર સાર સમુદાન

(જે-૧ દુનરનો મત્રાગ)

કીમત માત્ર આના ગતાર

બપો,

“ગુજરાતી” સાહિત્ય મંદિર.

૧૧૧૧૧૧-૨૨૨૨

